

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Δικαστικές Διαδικασίες](#) > [Αστικές Υποθέσεις](#) > [Επίδοση Ή Κοινοποίηση Εγγράφων: Επίσημη Διαβίβαση Νομικών Εγγράφων](#) > [Estonia](#)

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Εσθονία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικής πράξης συνίσταται στην παράδοση της πράξης στον παραλήπτη της με τρόπο που να επιτρέπει σε αυτόν να μελετήσει εγκαίρως το έγγραφο προκειμένου να εξασφαλίσει την άσκηση και την προστασία των δικαιωμάτων του. Το Κεφάλαιο 34 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) προβλέπει διάφορους τρόπους επίδοσης ή κοινοποίησης διαδικαστικών πράξεων, όπως για παράδειγμα με ηλεκτρονικά μέσα, συστημένη επιστολή, δικαστικό επιμελητή, επίδοση ή κοινοποίηση σε αντιπρόσωπο του παραλήπτη, επίδοση ή κοινοποίηση της διαδικαστικής πράξης μέσω ταχυδρόμησης της και επίδοση ή κοινοποίηση μέσω δημοσίευσης στην έκδοση *Ametlikud Teadaanded* (Επίσημες κοινοποιήσεις). Μια διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε όταν η παράδοση της πράξης συντελείται σύμφωνα με τις τυπικές απαιτήσεις του νόμου και η παράδοση τεκμηριώνεται σε ορισμένο έντυπο που έχει οριστεί για αυτόν τον σκοπό.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Σύμφωνα με το άρθρο 306 παράγραφος 5 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το δικαστήριο πρέπει να επιδίδει ή να κοινοποιεί τις παρακάτω διαδικαστικές πράξεις στους διαδίκους της υπόθεσης: το δικόγραφο της αγωγής, το υπόμνημα προσφυγής και τις προσθήκες σε αυτά, τις κλητεύσεις, τις δικαστικές αποφάσεις, τις οριστικές αποφάσεις της δίκης και κάθε άλλη διαδικαστική πράξη που ορίζεται από τον νόμο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Το δικαστήριο δύναται να επιδίδει ή να κοινοποιεί τις διαδικαστικές πράξεις ηλεκτρονικά μέσω του καθορισμένου πληροφοριακού συστήματος. Η επίδοση ή κοινοποίηση των διαδικαστικών πράξεων γίνεται με επιμέλεια του δικαστηρίου μέσω ταχυδρομικής υπηρεσίας, δικαστικού επιμελητή, φύλακα του δικαστηρίου, ή σύμφωνα με τους εκάστοτε εσωτερικούς κανόνες του δικαστηρίου, μέσω άλλου αρμόδιου υπαλλήλου του δικαστηρίου. Το δικαστήριο δύναται επίσης να επιδίδει ή να κοινοποιεί τις διαδικαστικές πράξεις και με άλλον προβλεπόμενο από τον νόμο τρόπο. Ο διάδικος ο οποίος έχει υποβάλει έγγραφο που χρήζει επίδοσης ή κοινοποίησης, ή ο οποίος ζητά την επίδοση ή την κοινοποίηση άλλης διαδικαστικής πράξης μπορεί να υποβάλει αίτηση στο δικαστήριο για να διενεργήσει οίκοθεν την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης. Ο διάδικος δύναται να επιδίδει ή να κοινοποιεί τις διαδικαστικές πράξεις μόνο μέσω δικαστικού επιμελητή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η επίδοση ή κοινοποίηση και η σύνταξη έκθεσης επίδοσης ή κοινοποίησης λαμβάνουν χώρα υπό τις ίδιες συνθήκες ως να συντελούνταν η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου μέσω δικαστικού επιμελητή. Το δικαστήριο κρίνει αν μια διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

Η Εσθονία επέλεξε τον μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού, δηλαδή την παροχή λεπτομερών πληροφοριών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σχετικά με τον τρόπο εντοπισμού των διευθύνσεων των προσώπων στα οποία πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση.

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Το θεσμικό όργανο στο οποίο υποβλήθηκε το αίτημα —δηλαδή το Υπουργείο Δικαιοσύνης (*Justiitsministeerium*) ή το δικαστήριο— επαληθεύει, εκτός από τα υφιστάμενα δεδομένα, τη διεύθυνση του προσώπου στο Δημοτολόγιο (*Rahvastikuregister*) ή στο Εμπορικό Μητρώο (*Äriregister*).

Τα δικαστήρια είναι αρμόδια για την επεξεργασία των διεθνών αιτήσεων για την κοινοποίηση ή επίδοση των διαδικαστικών πράξεων κατά τη διαδικασία της αίτησης, δηλαδή τα δικαστήρια υποχρεούνται να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να προσδιορίσουν τη διεύθυνση του ενδιαφερόμενου προσώπου.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Οι διευθύνσεις των νομικών προσώπων, των υποκαταστημάτων αλλοδαπών εταιρειών και των ατομικών επιχειρήσεων είναι διαθέσιμα στο [Εμπορικό Μητρώο](#). Οι πληροφορίες αυτές διατίθενται δωρεάν. Για να προσδιοριστεί η διεύθυνση ενός ιδιώτη, πρέπει να υποβληθεί επίσημη αίτηση για τη λήψη των δεδομένων που έχουν καταχωριστεί στο [Δημοτολόγιο](#). Η αίτηση πρέπει να τεκμηριώνει το έννομο συμφέρον, ώστε ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων να μπορεί να αποφασίσει κατά πόσον είναι δικαιολογημένη η διαβίβαση των σχετικών πληροφοριών. Εάν υπάρχει έννομο συμφέρον, απαιτείται για την εξέταση αίτησης έκδοση στοιχείων από το Δημοτολόγιο η καταβολή κρατικού τέλους ύψους 15 ευρώ ανά σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η Εσθονία επέλεξε τον μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού, δηλαδή την παροχή λεπτομερών πληροφοριών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σχετικά με τον τρόπο εντοπισμού των διευθύνσεων των προσώπων στα οποία πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Η απόφαση για τον τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης μιας πράξης λαμβάνεται συνήθως από τον φορέα που διενεργεί τη διαδικασία. Ωστόσο, τα δικαστήρια θα πρέπει πρωτίστως να επιδίδουν ή να κοινοποιούν τα έγγραφα ηλεκτρονικά μέσω του δημόσιου συστήματος πληροφοριών ηλεκτρονικών φακέλων, όπου ο διάδικος έχει πρόσβαση σε όλα τα διαδικαστικά έγγραφα της υπόθεσής του, ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η χρήση ηλεκτρονικών διαύλων βοηθάει τα δικαστήρια να εξοικονομήσουν ταχυδρομικά τέλη, ενώ η χρήση της ηλεκτρονικής υπηρεσίας αυξάνεται συνεχώς. Αφού εξετάσει τη λύση της ηλεκτρονικής επίδοσης ή

κοινοποίησης, το δικαστήριο θα λάβει υπόψη του κι άλλες εναλλακτικές όπως την επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, την επίδοση ή κοινοποίηση με δικαστικό κλητήρα και διάφορες άλλες επιλογές που προβλέπονται από τη νομοθεσία.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται σε όλες τις δικαστικές διαδικασίες και σε όλους τους παραλήπτες.

Σύμφωνα με το άρθρο 311¹ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι διαδικαστικές πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται ηλεκτρονικά μέσω του καθορισμένου πληροφοριακού συστήματος, αφού πρώτα αποσταλεί σημείωμα στους διαδίκους με το οποίο ειδοποιούνται ότι το έγγραφο είναι διαθέσιμο στο σύστημα. Το δικαστήριο καθιστά άμεσα διαθέσιμες στους διαδίκους όλες τις διαδικαστικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών αποφάσεων, μέσω του πληροφοριακού συστήματος ανεξαρτήτως του τρόπου επίδοσης ή κοινοποίησης των εγγράφων στους διαδίκους. Η σύνδεση στο πληροφοριακό σύστημα είναι δυνατή μόνο με τη χρήση δελτίου ταυτότητας για επαλήθευση ταυτότητας. Μια διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε όταν ο παραλήπτης την ανοίγει στο πληροφοριακό σύστημα ή επιβεβαιώνει τη λήψη της στο πληροφοριακό σύστημα χωρίς να ανοίξει το έγγραφο. Το ίδιο ισχύει εάν η διαδικαστική πράξη ανοιχτεί ή επιβεβαιωθεί η λήψη της από τρίτον στον οποίο ο παραλήπτης έχει χορηγήσει δικαιώματα πρόσβασης στα έγγραφα του που υπάρχουν στο πληροφοριακό σύστημα. Το πληροφοριακό σύστημα καταγράφει αυτόματα την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης.

Εάν δεν αναμένεται από τον παραλήπτη να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει το πληροφοριακό σύστημα που χρησιμοποιείται για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων, ή αν η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων μέσω του πληροφοριακού συστήματος είναι τεχνικά ανέφικτη, το δικαστήριο δύναται επίσης να επιδώσει ή να κοινοποιήσει τις διαδικαστικές πράξεις ηλεκτρονικά με άλλον τρόπο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η πράξη θεωρείται ότι παραδόθηκε όταν ο παραλήπτης επιβεβαιώνει τη λήψη της διαδικαστικής πράξεως είτε γραπτώς είτε μέσω φαξ είτε με ηλεκτρονικά μέσα. Η επιβεβαίωση αυτή πρέπει να ορίζει την ημερομηνία λήψης της πράξης και να φέρει την υπογραφή του παραλήπτη ή του αντιπροσώπου της. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή πρέπει να φέρει την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να διαβιβάζεται με άλλον ασφαλή τρόπο που να επιτρέπει την ταυτοποίηση του αποστολέα και τον προσδιορισμό της ώρας αποστολής, εκτός κι αν το δικαστήριο δεν έχει λόγο να αμφιβάλλει ότι η επιβεβαίωση χωρίς ψηφιακή υπογραφή εστάλη από τον συγκεκριμένο παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή μπορεί να σταλεί στο δικαστήριο με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, εάν η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του παραλήπτη είναι γνωστή στο δικαστήριο και μπορεί να θεωρηθεί ότι μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα δεν έχουν πρόσβαση σε αυτήν, καθώς και εάν το δικαστήριο έχει ήδη αποστείλει έγγραφα στην εν λόγω διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου κατά τη διάρκεια της ίδιας υπόθεσης ή εάν ο διάδικος έχει παράσχει τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του στο δικαστήριο ανεξάρτητα. Η επιβεβαίωση αποστέλλεται αμελλητί στο δικαστήριο. Σε περίπτωση αθέτησης αυτής της υποχρέωσης, το δικαστήριο δύναται να επιβάλει πρόστιμο στον διάδικο ή τον αντιπρόσωπό του.

Η επίδοση ή η κοινοποίηση των διαδικαστικών πράξεων σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, συνδίκους πτώχευσης και κρατικές υπηρεσίες ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης μπορεί να γίνει με άλλον τρόπο πλην της ηλεκτρονικής μεθόδου μέσω του καθορισμένου πληροφοριακού συστήματος, μόνο

εφόσον υφίσταται βάσιμος λόγος.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, το δικαστήριο μπορεί να επιδίξει διαδικαστικές πράξεις ηλεκτρονικά μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε παραλήπτη.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Σύμφωνα με το εσθονικό δίκαιο, μια διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον παραλήπτη μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου εάν ο παραλήπτης επιβεβαιώσει την παραλαβή του. Η επιβεβαίωση αυτή πρέπει να ορίζει την ημερομηνία λήψης της πράξης και να φέρει την υπογραφή του παραλήπτη ή του αντιπροσώπου του. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή πρέπει να φέρει την ψηφιακή υπογραφή του αποστολέα ή να διαβιβάζεται με άλλον ασφαλή τρόπο που να επιτρέπει την ταυτοποίηση του αποστολέα και τον προσδιορισμό της ώρας αποστολής, εκτός κι αν το δικαστήριο δεν έχει λόγο να αμφιβάλλει ότι η επιβεβαίωση χωρίς ψηφιακή υπογραφή εστάλη από τον συγκεκριμένο παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Η επιβεβαίωση σε ηλεκτρονική μορφή μπορεί να σταλεί στο δικαστήριο με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, εάν η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του παραλήπτη είναι γνωστή στο δικαστήριο και μπορεί να θεωρηθεί ότι μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα δεν έχουν πρόσβαση σε αυτήν, καθώς και εάν το δικαστήριο έχει ήδη αποστείλει έγγραφα στην εν λόγω διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου κατά τη διάρκεια της ίδιας υπόθεσης ή εάν ο διάδικος έχει παράσχει τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του στο δικαστήριο ανεξάρτητα. Ο παραλήπτης πρέπει να αποστείλει αμελλητί επιβεβαίωση στο δικαστήριο. Σε περίπτωση αθέτησης αυτής της υποχρέωσης, το δικαστήριο δύναται να επιβάλει πρόστιμο στον διάδικο ή τον αντιπρόσωπό του.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όταν απουσιάζει ο παραλήπτης από την οικία του, η διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε εάν παραδοθεί σε άτομο ηλικίας τουλάχιστον δεκατεσσάρων ετών που συνοικεί με τον παραλήπτη ή εργάζεται στην οικογένεια του παραλήπτη. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση μιας διαδικαστικής πράξης μπορεί να γίνει όχι μόνο στον παραλήπτη, αλλά και στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή η επιχείρηση του παραλήπτη, στον διαχειριστή του εξ' αδιαιρέτου ακινήτου ή στον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη. Ομοίως, μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί στον εργοδότη του παραλήπτη ή σε άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, μια διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον παραλήπτη ακόμη και αν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε αντιπρόσωπο του παραλήπτη με έναν από τους τρόπους που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου. Σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια πράξη θεωρείται επίσης ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σε άτομο που υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις, σε κρατούμενο ή σε νοσηλευόμενο σε νοσοκομείο ή σε παρόμοιο ίδρυμα για παρατεταμένο χρονικό διάστημα, εφόσον η πράξη παραδίδεται στον επικεφαλής του ιδρύματος ή σε άτομο διορισμένο από αυτόν, εκτός αν άλλως προβλέπεται από το νόμο.

Στο άρθρο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζεται ότι, σε περίπτωση που το φυσικό πρόσωπο στο οποίο

επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη και το οποίο ασκεί οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα δεν βρίσκεται στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης κατά τη διάρκεια του καθιερωμένου ωραρίου εργασίας ή δεν είναι σε θέση να παραλάβει το έγγραφο, η πράξη μπορεί να παραδίδεται σε εργαζόμενο που βρίσκεται συνήθως στις εγκαταστάσεις του παραλήπτη, ή σε πρόσωπο που παρέχει συνήθως υπηρεσίες στον παραλήπτη βάσει σύμβασης. Το ίδιο ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 2, για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε νομικά πρόσωπα, διοικητικές υπηρεσίες, συμβολαιογράφους και δικαστικούς επιμελητές, καθώς και στην περίπτωση επίδοσης πράξης σε αντιπρόσωπο του παραλήπτη ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στο οποίο μπορεί να επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη αντί του παραλήπτη.

Στις περιπτώσεις που ορίζονται στα άρθρα 322 και 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η πράξη δεν θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί εάν, αντί του παραλήπτη, η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται σε αντίδικο του παραλήπτη.

Σύμφωνα με το άρθρο 326 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια διαδικαστική πράξη που δεν μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί διότι δεν μπορεί να παραδοθεί στην οικία ή τον εργασιακό χώρο του παραλήπτη ή του αντιπροσώπου του θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εφόσον τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο της οικίας ή του εργασιακού χώρου, ή σε παρόμοιο μέρος που χρησιμοποιεί ο παραλήπτης ή ο αντιπρόσωπός του για την παραλαβή αλληλογραφίας όπου το έγγραφο θα είναι προφυλαγμένο από τα συνήθη καιρικά φαινόμενα. Μια διαδικαστική πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με τον τρόπο αυτό στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή ο επαγγελματικός χώρος του παραλήπτη, στον διαχειριστή εξ' αδιαιρέτου ιδιοκτησίας ή στον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη, καθώς και στον εργοδότη του παραλήπτη ή άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης και μόνο αν είναι αδύνατη η επίδοση της πράξης αυτοπρόσωπα στον παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης με τον τρόπο που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται μόνο εάν έχουν γίνει τουλάχιστον μία φορά προσπάθειες παράδοσης της διαδικαστικής πράξης προσωπικά στον παραλήπτη, και εφόσον είναι αδύνατο να επιδοθεί η διαδικαστική πράξη σε άλλο άτομο που βρίσκεται στην οικία ή στον χώρο εργασίας του σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 1 ή το άρθρο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Το άρθρο 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπει επίσης την επίδοση ή κοινοποίηση της διαδικαστικής πράξης με την κατάθεσή της σε συγκεκριμένο σημείο. Σύμφωνα με το άρθρο 217 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 326 του Κώδικα, μια πράξη μπορεί επίσης να κατατεθεί στο ταχυδρομικό υποκατάστημα, την κοινότητα ή τον δήμο του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης, ή στο γραφείο του περιφερειακού δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 317 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με βάση τη δικαστική απόφαση, μια διαδικαστική πράξη επιδίδεται στον εκάστοτε διάδικο με δημοσίευση, εφόσον:

1. η διεύθυνση του διαδίκου δεν είναι καταχωρισμένη στο μητρώο ή το εν λόγω πρόσωπο δεν κατοικεί στη διεύθυνση που έχει δηλωθεί στο μητρώο και το δικαστήριο δεν έχει άλλον τρόπο να γνωρίζει τη διεύθυνση του προσώπου ή τον τόπο διαμονής του, και το έγγραφο δεν μπορεί να παραδοθεί σε αντιπρόσωπο του προσώπου ή σε πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί για την παραλαβή της πράξης ή με οποιοδήποτε άλλον τρόπο που προβλέπεται στο παρόν άρθρο
2. η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης σε ξένο κράτος τεκμαίρεται ότι είναι αδύνατο να συντελεστεί κατά τα προβλεπόμενα
3. η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης είναι αδύνατη διότι ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατοικία προσώπου που βρίσκεται εκτός της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Μια διαδικαστική πράξη μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί με δημοσίευση σε διάδικο που είναι νομικό πρόσωπο βάσει δικαστικής απόφασης, εφόσον η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση και η επίδοση ή κοινοποίηση με συστημένη επιστολή στην ταχυδρομική διεύθυνση που είναι καταχωρισμένη στο μητρώο νομικών προσώπων δεν απέφεραν αποτελέσματα. Εάν νομικό πρόσωπο έχει προσκομίσει στην γραμματεία την εσθονική διεύθυνση του προσώπου που προβλέπεται στο άρθρο 24 του Εμπορικού Κώδικα, πρέπει επίσης να επιχειρηθεί η παράδοση της πράξης στη διεύθυνση αυτή πριν από τη δημοσίευση της διαδικαστικής πράξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 317 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κάθε απόσπασμα από πράξη που υπόκειται σε δημοσίευση δημοσιεύεται στο *Ametlikud Teadaanded*. Το δικαστήριο, που εκδικάζει τη συγκεκριμένη υπόθεση, αποφαινεται σχετικά με τη δημοσίευση του αποσπάσματος και σε άλλες εκδόσεις.

Το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικής πράξης με δημοσίευση, εάν η εικαζόμενη πρόθεση είναι η αναγνώριση ή η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης σε αλλοδαπό κράτος και η εν λόγω δημοσίευση θα καθιστούσε πιθανή τη μη αναγνώριση ή εκτέλεση της απόφασης.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 322 και 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εφόσον έχει παραδοθεί στο πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις.

Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης γίνεται με την τοποθέτησή της στο γραμματοκιβώτιο σύμφωνα με το άρθρο 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μόλις τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο.

Σύμφωνα με το άρθρο 327 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης γίνεται με την κατάθεσή της, θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε τρεις ημέρες μετά την παράδοση ή την αποστολή της έγγραφης ειδοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Η ημερομηνία της επίδοσης ή κοινοποίησης αναγράφεται στον φάκελο της πράξης.

Σε περίπτωση δημοσίευσης, η διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί 15 ημέρες μετά από την ημερομηνία δημοσίευσης του αποσπάσματος στο *Ametlikud Teadaanded* (άρθρο 317 παράγραφος 5 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Το δικαστήριο, που εκδικάζει την υπόθεση, δύναται να ορίσει μεγαλύτερο διάστημα για την κοινοποίηση μιας πράξης. Σε αυτήν την περίπτωση, το εν λόγω διάστημα δημοσιεύεται μαζί με τη δημοσίευση της πράξης.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικής πράξης γίνεται με την κατάθεσή της, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, παραδίδεται ή αποστέλλεται γραπτή ειδοποίηση στη διεύθυνση του παραλήπτη. Αν κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό, η ειδοποίηση θυροκολλείται είτε στην κατοικία είτε στον χώρο εργασίας είτε στον τόπο διαμονής του παραλήπτη ή επιδίδεται σε περίοικο του παραλήπτη προκειμένου να τη διαβιβάσει σε αυτόν. Η ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει με σαφήνεια ότι η κατατεθειμένη πράξη έχει σταλεί από το δικαστήριο και ότι θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με την κατάθεσή της. Από τη στιγμή αυτή ξεκινούν να τρέχουν οι προθεσμίες που έχουν οριστεί στη δίκη.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Σύμφωνα με το άρθρο 325 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν το πρόσωπο αρνηθεί να παραλάβει την πράξη χωρίς βάσιμο λόγο, η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στο πρόσωπο κατά τη στιγμή της άρνησης παραλαβής της πράξης. Σε αυτήν την περίπτωση, η πράξη παραδίδεται στην οικία ή στον εργασιακό χώρο του παραλήπτη ή τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο του. Εάν δεν υπάρχει εργασιακός χώρος ή γραμματοκιβώτιο, η πράξη επιστρέφεται στο δικαστήριο.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους

εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σύμφωνα με το άρθρο 316¹ παράγραφος 5 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που καλύπτει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και βάσει του παρόντος κανονισμού, η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στην Εσθονία συνάδει με τη διαδικασία που προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων. Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων δεν γίνεται με δημοσίευση.

Σύμφωνα με το άρθρο 313 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επιδιόδομη διαδικαστική πράξη μπορεί να παραδοθεί σε πρόσωπο εκτός του παραλήπτη της μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Μέρος VI του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να παραδώσει την πράξη στον παραλήπτη το συντομότερο δυνατόν. Μπορεί να αρνηθεί την παραλαβή της πράξης για να την παραδώσει στον παραλήπτη μόνον εφόσον αποδείξει ότι δεν είναι σε θέση να παραδώσει την πράξη στον παραλήπτη. Η υποχρέωση παράδοσης της πράξης πρέπει να εξηγηθεί στο πρόσωπο. Η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε ανεξάρτητα από το αν δόθηκε ή όχι αυτή η εξήγηση.

Έτσι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι δυνατό να εφαρμοστούν οι τρόποι επίδοσης που περιγράφονται στο σημείο 7 ανωτέρω και προβλέπονται στα άρθρα 322 και 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στις εξής περιπτώσεις:

Σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όταν απουσιάζει ο παραλήπτης από την οικία του, η διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εάν παραδοθεί σε άτομο ηλικίας τουλάχιστον δεκατεσσάρων ετών που συνοικεί με τον παραλήπτη ή εργάζεται στην οικογένεια του παραλήπτη. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση μιας διαδικαστικής πράξης μπορεί να γίνει όχι μόνο στον παραλήπτη, αλλά και στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή η επιχείρηση του παραλήπτη, στον διαχειριστή του εξ' αδιαιρέτου ακινήτου ή στον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη. Ομοίως, μπορεί να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εργοδότη του παραλήπτη ή σε άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, μια διαδικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον παραλήπτη ακόμη και αν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε αντιπρόσωπο του παραλήπτη με έναν από τους τρόπους που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου. Σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια πράξη θεωρείται επίσης ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σε άτομο που υπηρετεί στις ένοπλες δυνάμεις, σε κρατούμενο ή σε νοσηλευόμενο σε νοσοκομείο ή σε παρόμοιο ίδρυμα για παρατεταμένο χρονικό διάστημα, εφόσον η πράξη παραδίδεται στον επικεφαλής του ιδρύματος ή σε άτομο διορισμένο από αυτόν, εκτός αν άλλως προβλέπεται από το νόμο.

Στο άρθρο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζεται ότι, σε περίπτωση που το φυσικό πρόσωπο στο οποίο επιδίδεται η πράξη και το οποίο ασκεί οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα δεν βρίσκεται στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης στη διάρκεια του καθιερωμένου ωραρίου εργασίας ή δεν είναι σε θέση να παραλάβει το έγγραφο, η πράξη μπορεί να παραδίδεται σε εργαζόμενο που βρίσκεται συνήθως στις εγκαταστάσεις του παραλήπτη, ή σε πρόσωπο που παρέχει συνήθως υπηρεσίες στον παραλήπτη βάσει σύμβασης. Το ίδιο ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 2, για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε νομικά πρόσωπα, διοικητικές υπηρεσίες, συμβολαιογράφους και δικαστικούς επιμελητές, καθώς και στην περίπτωση επίδοσης πράξης σε αντιπρόσωπο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο του παραλήπτη στο οποίο επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη αντί του παραλήπτη.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Σύμφωνα με το άρθρο 316¹ παράγραφος 5 δεύτερη περίοδος του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δεν επιτρέπεται καμία δημοσίευση κατά την επίδοση ή κοινοποίηση μιας διαδικαστικής πράξης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Μια διαδικαστική πράξη είναι δυνατόν να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί με την τοποθέτησή της σε γραμματοκιβώτιο, σύμφωνα με το άρθρο 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ή, σύμφωνα με το άρθρο 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την κατάθεση της διαδικαστικής πράξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 326 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μια διαδικαστική πράξη που δεν μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί διότι δεν μπορεί να παραδοθεί στην οικία ή τον εργασιακό χώρο του παραλήπτη ή του αντιπροσώπου του θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε εφόσον τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο της οικίας ή του εργασιακού χώρου, ή σε παρόμοιο μέρος που χρησιμοποιεί ο παραλήπτης ή ο αντιπρόσωπός του για την παραλαβή αλληλογραφίας όπου το έγγραφο θα είναι προφυλαγμένο από τα συνήθη καιρικά φαινόμενα. Μια διαδικαστική πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με τον τρόπο αυτόν στην εταιρεία που διαχειρίζεται την πολυκατοικία όπου βρίσκεται η κατοικία ή ο επαγγελματικός χώρος του παραλήπτη, στον διαχειριστή εξ' αδιαιρέτου ιδιοκτησίας ή στον σπιτονοικοκύρη του παραλήπτη, καθώς και στον εργοδότη του παραλήπτη ή άλλο πρόσωπο στο οποίο ο παραλήπτης παρέχει υπηρεσίες βάσει σύμβασης και μόνον αν είναι αδύνατη η επίδοση της πράξης αυτοπρόσωπα στον παραλήπτη ή τον αντιπρόσωπό του. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης με τον τρόπο που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται μόνο εάν έχουν γίνει τουλάχιστον μία φορά προσπάθειες επίδοσης της διαδικαστικής πράξης προσωπικά στον παραλήπτη, και εφόσον είναι αδύνατο να επιδοθεί η διαδικαστική πράξη σε άλλο άτομο που βρίσκεται στην οικία ή στον χώρο εργασίας του σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 1 ή το άρθρο 323 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Το άρθρο 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπει επίσης την επίδοση ή κοινοποίηση της διαδικαστικής πράξης με την κατάθεσή της σε συγκεκριμένο σημείο. Σύμφωνα με το άρθρο 217 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 326 του Κώδικα, μια πράξη μπορεί επίσης να κατατεθεί στο ταχυδρομικό υποκατάστημα, την κοινότητα ή τον δήμο του τόπου επίδοσης της πράξης, ή στο γραφείο του περιφερειακού δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης της πράξης.

Στον βαθμό που οι διαδικαστικές πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται με απόδειξη παραλαβής σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, τίθεται υπό αμφισβήτηση το κατά πόσον η επίδοση ή κοινοποίηση, όπως εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 326 και 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, γίνεται αποδεκτή.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 των «Απαιτήσεων για την προώθηση συστημένων και αποστολών με δηλωμένη αξία στο πλαίσιο της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας» που εγκρίθηκαν με τον κανονισμό 57 του Υπουργού Οικονομικών Υποθέσεων και Επικοινωνιών, της 22ας Ιουνίου 2006, αν ο παραλήπτης ενός αντικειμένου αλληλογραφίας απουσιάζει από την οικία ή τον τόπο του κατά τη στιγμή της επίδοσης, θα αποστέλλεται στην οικία ή τον εν λόγω τόπο του παραλήπτη ειδοποίηση από το πλησιέστερο ταχυδρομείο, με την οποία θα του γίνεται γνωστό ότι η παράδοση πραγματοποιήθηκε.

Εάν δεν είναι δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικού εγγράφου επειδή ο παραλήπτης δεν είναι παρών ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, τηρούνται οι οδηγίες που παρέχονται από τον αποστολέα στην παραγγελία παράδοσης και η διαδικαστική πράξη μπορεί να κατατεθεί σε ταχυδρομικό γραφείο για 15 ή 30 ημερολογιακές ημέρες ανάλογα με την προθεσμία που έχει επιλέξει ο αποστολέας (εάν ο αποστολέας δεν επιλέξει την προθεσμία αποθήκευσης, το αντικείμενο θα αποθηκευτεί για 15 ημέρες). Ο αποστολέας μπορεί να παρατείνει την περίοδο αποθήκευσης της διαδικαστικής πράξης. Εάν ο παραλήπτης δεν παραλάβει τη διαδικαστική πράξη κατά τη διάρκεια της περιόδου αποθήκευσης, το έγγραφο επιστρέφεται στον αποστολέα μετά τη λήξη της προθεσμίας. Στον αποδέκτη αποστέλλεται ειδοποίηση κατάθεσης με γραπτό μήνυμα σε διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή σε ταχυδρομική θυρίδα (πρβλ. όρους και προϋποθέσεις επίδοσης της AS Eesti Post για την επίδοση διαδικαστικών πράξεων).

9 Υπάρχει έγγραφο απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 306 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όταν επιδίδεται ή κοινοποιείται μια διαδικαστική πράξη, η πράξη της παράδοσης πρέπει να πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από τον νόμο και η παράδοση να τεκμηριώνεται με ορισμένο έντυπο που έχει δημιουργηθεί για αυτόν τον σκοπό. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η αποστολή μιας διαδικαστικής πράξης που προορίζεται προς επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να καταχωρίζεται στον φάκελο του δικαστηρίου. Σύμφωνα με το άρθρο 311¹ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το καθορισμένο πληροφοριακό σύστημα καταχωρίζει αυτόματα την επίδοση ή κοινοποίηση της διαδικαστικής πράξης (βλέπε περιγραφή της επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω του πληροφοριακού συστήματος στην παράγραφο 6 ανωτέρω). Σύμφωνα με το άρθρο 313 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης με συστημένη επιστολή πιστοποιείται με επιβεβαίωση παράδοσης. Όταν ένα έγγραφο αποστέλλεται με απλή επιστολή ή με φαξ, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί αν ο παραλήπτης αποστείλει στο Δικαστήριο επιβεβαίωση παραλαβής της πράξης με έναν από τους τρόπους που θα επιλέξει ο παραλήπτης, δηλαδή είτε με επιστολή είτε μέσω φαξ είτε με ηλεκτρονικά μέσα. Η επιβεβαίωση πρέπει να ορίζει την ημερομηνία λήψης της πράξης και να φέρει την υπογραφή του παραλήπτη της πράξης ή του αντιπροσώπου του. Σύμφωνα με το άρθρο 315 παράγραφος 5 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικής πράξης μέσω δικαστικού επιμελητή, δικαστικού υπαλλήλου ή άλλου προσώπου ή φορέα προϋποθέτει τη σύνταξη επιβεβαίωσης παράδοσης. Μετά την επίδοση, η επιβεβαίωση παράδοσης επιστρέφεται αμελλητί στο δικαστήριο.

Βάσει του άρθρου 314¹ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης διαδικαστικής πράξης γίνεται με αποστολή, συνοδεύεται από σημείωση στο φάκελο, που προσδιορίζει τον τόπο και τον χρόνο αποστολής της πράξης ή των πληροφοριών διάθεσής της, εκτός εάν η αποστολή καταχωρίζεται αυτόματα στο πληροφοριακό σύστημα που δημιουργήθηκε για τον σκοπό αυτόν.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Σύμφωνα με το άρθρο 307 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εάν μια πράξη φτάσει σε έναν διάδικο στον οποίο έπρεπε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, ή στον οποίο μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη σύμφωνα με τον νόμο, αλλά δεν είναι δυνατόν να πιστοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση, ή αν παραβιάστηκε η προβλεπόμενη από τον νόμο διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον διάδικο μόνον από τη στιγμή που παραδόθηκε στον παραλήπτη.

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με συστημένη επιστολή σύμφωνα με το άρθρο 313 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει ότι μια επιβεβαίωση παράδοσης, η οποία δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4 του ίδιου άρθρου, είναι κατάλληλη για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης εάν παρ' όλα αυτά η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης τεκμηριώνεται με αξιοπιστία στην επιβεβαίωση παράδοσης. Αν το δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρήσει ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μια διαδικαστική πράξη επειδή ο πάροχος των ταχυδρομικών υπηρεσιών απέτυχε να επιδώσει ή να κοινοποιήσει σωστά την πράξη, το δικαστήριο μπορεί να δώσει ξανά τη διαδικαστική πράξη στον πάροχο ταχυδρομικών υπηρεσιών για να την επιδώσει ή να την κοινοποιήσει χωρίς πρόσθετο κόστος για το δικαστήριο. Παραδείγματα μη ορθής επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης είναι, μεταξύ άλλων, η μη χρήση όλων των επιλογών που περιγράφονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατά την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικής πράξης με συστημένη επιστολή, η παράδοση της διαδικαστικής πράξης σε πρόσωπο στο οποίο δεν θα έπρεπε να είχε επιδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, η μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 326 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων με τοποθέτηση της πράξης σε γραμματοκιβώτιο, ή η μη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 327 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων με την κατάθεσή τους, ή η μη ορθή επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης που σημαίνει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει συντελεστεί.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξης της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Το εσθονικό δίκαιο δεν προβλέπει ανάλογο μέσο παροχής εννόμου προστασίας.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Το κόστος των ταχυδρομικών υπηρεσιών που καταβάλλεται σε εθνικό επίπεδο στην Εσθονία δεν αποτελεί κόστος που συνδέεται με την εξέταση της υπόθεσης, δηλαδή η επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων σε εθνικές δικαστικές διαδικασίες είναι γενικά δωρεάν, εκτός εάν η επίδοση γίνει μέσω δικαστικού επιμελητή.

Αν επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν διαδικαστικές πράξεις μέσω δικαστικού επιμελητή, η αμοιβή που καταβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 48 του νόμου περί δικαστικών επιμελητών, ανέρχεται σε 40 ευρώ εάν είναι δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη ή τον νόμιμο αντιπρόσωπό του:

1. μέσω της διεύθυνσης ή των τηλεπικοινωνιακών δεδομένων που έχουν καταχωριστεί στο δημοτολόγιο ή μέσω της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου isikukood@eesti.ee (*isikukood* = προσωπικός αναγνωριστικός κωδικός)
2. σε διεύθυνση καταχωρισμένη στο μητρώο ατομικών επιχειρήσεων ή νομικών προσώπων που τηρείται στην Εσθονία ή μέσω των τηλεπικοινωνιακών δεδομένων που έχουν καταχωριστεί στο πληροφοριακό σύστημα του εν λόγω μητρώου.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3, εάν μια διαδικαστική πράξη δεν είναι δυνατόν να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, παρότι ο δικαστικός επιμελητής έκανε ό,τι απαιτείτο και ήταν εύλογα δυνατό για την επίδοση ή κοινοποίηση της σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τον νόμο, ο δικαστικός επιμελητής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την καταβολή τέλους ύψους 40 ευρώ και να εκδώσει απόφαση σχετικά με την αμοιβή του δικαστικού επιμελητή και έκθεση επίδοσης ή κοινοποίησης στην οποία θα αναφέρονται οι ενέργειες στις οποίες προέβη ο δικαστικός επιμελητής προκειμένου να επιδώσει το έγγραφο. Σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3, η αμοιβή που καταβάλλεται στον δικαστικό επιμελητή για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων είναι 70 ευρώ.

Εάν το πρόσωπο στο οποίο επιδίδονται ή κοινοποιούνται οι πράξεις υποχρεούται εκ του νόμου να καταχωρίσει τη διεύθυνσή του ή τα στοιχεία επικοινωνίας του στο δημοτολόγιο ή στο μητρώο ατομικών επιχειρήσεων και νομικών προσώπων που τηρείται στην Εσθονία, και το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει συμμορφωθεί με αυτή του την υποχρέωση (καθώς και εάν τα δεδομένα που έχουν καταχωριστεί δεν είναι ενημερωμένα ή είναι εσφαλμένα για οποιαδήποτε άλλη αιτία) και ως εκ τούτου δεν καθίσταται δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων με βάση τις πληροφορίες αυτές, 35 ευρώ εκ της ανωτέρω αμοιβής των 70 ευρώ καταβάλλονται, σύμφωνα με την απόφαση για την αμοιβή του δικαστικού επιμελητή, από το πρόσωπο που χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του δικαστικού επιμελητή, και 35 ευρώ καταβάλλονται από το πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται η επίδοση ή κοινοποίηση.

Ο δικαστικός επιμελητής δεν έχει το δικαίωμα να απαιτήσει αμοιβή και τυχόν προκαταβολή πρέπει να επιστραφεί, εάν δεν προέβη σε όλες τις απαραίτητες και ευλόγως δυνατές ενέργειες για την επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος, εντός της προθεσμίας που έχει ορίσει το δικαστήριο, και εάν δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή η κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων.

Το ύψος των ταχυδρομικών τελών που οφείλει να καταβάλει το δικαστήριο προκύπτει από τον τιμοκατάλογο του παρόχου υπηρεσιών δεν έχει θεσπιστεί πάγιο τέλος σε νομοθετικό επίπεδο. Η τιμή υπολογίζεται με βάση το βάρος της επιστολής, τον τόπο επίδοσης ή κοινοποίησης και άλλους παράγοντες.

Ο διάδικος πρέπει να πληρώσει για την επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικής πράξης στο εξωτερικό σύμφωνα με τα τιμολόγια του φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών. Τα έξοδα επίδοσης και διαβίβασης διαδικαστικών πράξεων σε ξένη χώρα, καθώς και τα έξοδα επίδοσης και διαβίβασης των εν λόγω πράξεων σε πολίτη εκτός εδαφικής επικράτειας της Δημοκρατίας της Εσθονίας αποτελούν μέρος των ειδικών εξόδων εξέτασης μιας υπόθεσης κατά την έννοια του άρθρου 143 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στον βαθμό που καθορίζεται από το δικαστήριο, τα ειδικά έξοδα για την εξέταση μιας υπόθεσης προκαταβάλλονται από τον διάδικο που υπέβαλε την αίτηση για την καταβολή των εξόδων, εκτός εάν το δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά. Την τελική ευθύνη για την ανάληψη των διαδικαστικών εξόδων φέρει το πρόσωπο που θα αναλάβει τα διαδικαστικά έξοδα βάσει δικαστικής απόφασης. Τα δικαστικά έξοδα βαρύνουν τον ηττηθέντα διάδικο. Όταν εξετάζεται αίτηση για επίδοση ή κοινοποίηση διαδικαστικών πράξεων κατά τη διαδικασία της αίτησης, καταβάλλεται κρατικό τέλος ύψους 50 ευρώ. Το κρατικό τέλος μπορεί να καταβληθεί με τραπεζικό έμβασμα σε οποιονδήποτε από τους τραπεζικούς λογαριασμούς του Υπουργείου Οικονομικών: SEB Pank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE5710102220229377229 (SWIFT: EEUHEE2X) Swedbank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE062200221059223099 (SWIFT: HABAEE2X) Luminor Bank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE221700017003510302 (SWIFT: RIKOEE22) LHV Pank — αριθμός τραπεζικού λογαριασμού EE567700771003819792 (BIC/SWIFT: LHVBE22).

Περαιτέρω πληροφορίες διατίθενται στον: [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 20/01/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα